

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 27Cbi/20/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122502546
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Vavreková, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6122502546.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudcom JUDr. Dominikou Vavrekovou, v právnej veci žalobcu FAUNIS, družstvo, so sídlom Internátna 679/43, 974 04 Banská Bystrica, IČO: 52 183 335, zast. kohút & partners, s.r.o., so sídlom Námestie SNP 74/28, 960 01 Zvolen, IČO: 47 235 888, proti žalovanému A. B., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom A. XXX/XXX, XXX XX C. D. E., t. č. bytom F. XXX/XX, XXX XX C., štáty občan Slovenskej republiky, o zaplatenie 100 Eur s príslušenstvom

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Súd žalovanému nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e:

1. Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 22. 12. 2022 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 100 Eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že v rámci konania o oddlžení žalovaného podľa 4. časti zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii bola rozhodnutím konkurzného súdu do funkcie správcu ustanovená spoločnosť SKP, k.s., so sídlom Námestie SNP 74/28, 960 01 Zvolen, IČO: 44 915 691, zapísaná v zozname správcov vedeným MS SR pod č. S1359. V zmysle § 12a a § 10 vyhlášky č. 665/2005 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, vznikol správcovi za výkon tejto funkcie nárok na odmenu. Nakoľko je a v čase vykonávania funkcie správcu v konkurze na majetok žalovaného aj bola správcovská spoločnosť SKP, k.s. registrovaným platiteľom dane z pridanej hodnoty (ďalej len "DPH") pod IČ DPH: SK2022868958, odmena správcu sa v zmysle citovaného ustanovenia zvyšuje o DPH. Celková odmena spolu s DPH pre správcovskú spoločnosť SKP, k.s. tak predstavovala sumu 600 Eur. Správca ako pôvodný veriteľ vyzval žalovaného na úhradu dlhu písomnou formou. Predžalobná výzva bola žalovanému doručená dňa 15. 05. 2020, pričom lehota na plnenie bola vo výzve datovaná do 15. 05. 2020. Nakoľko nebol dlh riadne splnený v lehote, žalovaný sa tak dostal dňa 16. 05. 2020 do omeškania s úhradou dlžnej sumy. Odmena správcu bola v súlade so zákonom čiastočne uhradená do sumy 500 Eur. Zvyšná časť zákonnej odmeny správcu vo výške 100 Eur, ktorá je predmetom tejto žaloby, nebola správcovi uhradená. Z dôvodovej správy k novele zákona č. 7/2005 Z. z. prijatej zákonom č. 377/2016 Z. z., ktorou boli do zákona zakomponované ustanovenia o oddlžení fyzických osôb v konkurze, vyplýva, že subjektom, ktorý má uhrádzať odmenu správcu je dlžník. Podľa predmetnej dôvodovej správy (k §166j): "Správcu súd ustanovuje náhodným výberom podobne ako v konkurze podľa druhej časti zákona. Pri porušení povinnosti alebo pri zákonnej prekážke súd správcu odvolá. Nad správcom vykonáva dohľad tým spôsobom, že od neho môže vyžadovať správy a vysvetlenia. Ustanovenie rieši aj odmeňovanie správcu. Za výkon funkcie patrí správcovi odmena a náhrada nevyhnutných nákladov. Odmenu a náhradu nákladov platí v konaní o oddlžení dlžníka a to zo svojho majetku v rámci rozvrhu výťažku alebo priamo." Na základe zmluvy o postúpení pohľadávky bola pohľadávka postúpená žalobcovi, ktorý

je v súčasnosti aktívne vecne legitimovaný na vymáhanie uvedenej pohľadávky. Uplatňovaný nárok vyplýva zo zákona, nie je a nemôže byť teda nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy. Žalobca ako veriteľ si uplatňuje spolu s dlžnou sumou aj zákonný úrok z omeškania. Vzhľadom na charakter dlžnej sumy ako aj skutočnosť, že dlžník bol vyzývaný na zaplatenie dlžnej sumy pôvodným veriteľom omeškanie dlžníka v súlade s § 563 Občianskeho zákonníka, je dlžník v omeškaní so zaplatením dlžnej sumy najneskôr od do dňa nasledujúceho po dni, kedy mal v zmysle výzvy pôvodného veriteľa poskytnúť plnenie.

2. Žalobca k podanému návrhu na vydanie platobného rozkazu pripojil nasledovné dôkazy: Uznesenie o vyhlásení konkurzu na majetok žalovaného a o ustanovení pôvodného veriteľa do funkcie správcu, Doručka z doručenia Výzvy na úhradu DPH, Osvedčenie o registrácii pre DPH pre pôvodného veriteľa, Faktúra na sumu 600 Eur, Predžalobná výzva na úhradu neuhradenej časti odmeny správcu v konaní o oddĺžení, Zmluva o postúpení pohľadávok s prílohou.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal v upomínacom konaní platobný rozkaz sp. zn. 12Up/1954/2022 zo dňa 05. 01. 2023, ktorým uložil žalovanému zaplatiť istinu 100 Eur s príslušenstvom a náhradu trov konania vo výške 84,50 Eur. Platobný rozkaz nebolo možné žalovanému doručiť do vlastných rúk. Žalobca na základe výzvy súdu v súlade s § 14 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku.

4. Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec Okresnému súdu Žiar nad Hronom ako príslušnému na jej prejednanie. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 15NcC/6/2023-47 zo dňa 02. 05. 2023 rozhodol, že nesúhlas Okresného súdu Žiar nad Hronom s postúpením veci z Okresného súdu Banská Bystrica je dôvodný a miestne príslušným súdom na prejednanie a rozhodnutie veci je Okresný súd Banská Bystrica.

5. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len "súd") žalovanému doručil žalobu spolu s uznesením podľa § 167 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len "CSP") a poučením, aby sa v lehote 15 dní od doručenia písomne vyjadril a uviedol ďalšie skutočnosti a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaný svoje právo nevyužil, k žalobe sa nevyjadril.

6. Na prejednanie veci samej súd určil termín pojednávania na deň 21. 05. 2024.

7. Dňa 09. 05. 2024 bolo súdu doručené podanie žalobcu označené ako "Vyjadrenie žalobcu k predmetu konania a zaslanie listinných dôkazov Žiadosť o ospravedlnenie neúčasti na nariadenom pojednávaní", v ktorom žalobca prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že trvá na podanej žalobe a súčasne zotrúva na všetkých predchádzajúcich písomných vyjadreniach. Vzhľadom na skutočnosť, že od posledného písomného vyjadrenia žalobcu v tomto konaní došlo v totožných prípadoch (totožný žalobca, totožný predmet sporu len rozdielny žalovaný) k vydaniu viacerých rozhodnutí vo veci samej, žalobca konajúcemu súdu predkladá nasledovné listinné dôkazy: Rozsudok Okresného súdu Revúca sp. zn. 4C/8/2023 zo dňa 16. 03. 2023 s doložkou právoplatnosti, Rozsudok Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 4C/14/2023 zo dňa 21. 03. 2023 s doložkou právoplatnosti, Rozsudok Okresného súdu Brezno sp. zn. 5C/10/2023 zo dňa 23. 05. 2023 s doložkou právoplatnosti, Rozsudok Okresného súdu Komárno sp. zn. 8C/18/2023 zo dňa 29. 05. 2023 s doložkou právoplatnosti, Rozsudok Okresného súdu Komárno sp. zn. 8Csp/51/2023 zo dňa 04. 09. 2023 s doložkou právoplatnosti, Rozsudok Okresného súdu Lučenec sp. zn. 15C/24/2023 zo dňa 19. 06. 2023 s doložkou právoplatnosti, Rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 53C/22/2023 zo dňa 20. 09. 2023 s doložkou právoplatnosti, Rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 18C/27/2023 zo dňa 17. 08. 2023 s doložkou právoplatnosti, Rozsudok Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 18C/52/2023 zo dňa 23. 06. 2023 s doložkou právoplatnosti, Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 23C/32/2023 zo dňa 21. 07. 2023 s doložkou právoplatnosti, Rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 45C/27/2023 zo dňa 25. 09. 2023 s doložkou právoplatnosti, Rozsudok Okresného súdu Bratislava sp. zn. B5-74C/23/2023 zo dňa 19. 03. 2023 s doložkou právoplatnosti. Vyššie uvedené okresné sudy sa stotožnili s argumentáciou žalobcu a v totožných prípadoch zaviazali žalovaných na úhradu dlžnej sumy. Žalobca ďalej s poukazom na § 166a ods. 1 ZKR uviedol, že v konkurze sa uspokojujú výlučne tie pohľadávky, ktoré vznikli pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz na dlžníka. A contrario všetky pohľadávky, ktoré vznikli po kalendárnom mesiaci, v ktorom bol vyhlásený konkurz (inými slovami po vyhlásení konkurzu)

sa neuspokojujú v rámci konkurzného konania a nevzťahuje sa na ne oddženie dlžníka a sú voči dlžníkovi vymáhateľné. Uvedenou pohľadávkou je aj časť zákonnej odmeny konkurzného správcu, ktorá pohľadávka vznikla až po vyhlásení konkurzu ustanovením pôvodného veriteľa do funkcie správcu. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca navrhol, aby súd v súlade so zásadou právnej istoty a legitímnych očakávaní zakotvenou v základných zásadách Civilného sporového poriadku rozhodol o predmetnej žalobe zohľadňujúc súdnu prax ostatných všeobecných súdov a po vykonanom dokazovaní zaviazal žalovaného na úhradu žalovanej sumy a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov súdneho konania vo výške 100 %. Zároveň žiadal, aby na pojednávaní nariadenom na deň 21. 05. 2024 súd rozhodol v neprítomnosti žalobcu ako aj právneho zástupcu, nakoľko podľa jeho názoru nemôže uviesť žiadne nové skutočnosti, boli predložené všetky listinné dôkazy a nemá žiadne ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania. Súčasne vzhľadom na výšku žalovanej sumy žiadosť odôvodnil aj hospodárnosťou konania a záujmom nenavyšovania trov konania žalobcu, resp. v prípade úspechu aj náhrady trov konania protistrany. Zároveň však, ak by na pojednávaní boli súdom alebo protistranou navrhnuté akékoľvek dôkazy alebo by boli predložené nové tvrdenia, ktoré sú obranou proti žalobe, žiadal, aby bolo zachované právo žalobcu byť oboznámený s takýmito skutočnosťami, ako aj právo vyjadriť sa k nim.

8. Na pojednávaní dňa 21. 05. 2024 súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu. Žalobca s takýmto postupom vo svojom vyjadrení zo dňa 09. 05. 2024 výslovne súhlasil, pričom však zároveň pre prípad, že sa spor bude vyvíjať v jeho neprospech, uplatňoval právo byť s novou obranou voči žalobe oboznámený. V zmysle § 179 ods. 1 CSP súd rozhoduje spravidla na prvom pojednávaní. Žalobca sa vyjadrením súhlasu dobrovoľne vzdal práva vyjadriť sa k prípadným tvrdeniam protistrany na pojednávaní alebo reagovať na predbežné právne posúdenie veci súdom, pričom dobrovoľná neúčast' žalobcu na pojednávaní nie je dôvodom na odročenie pojednávania. Súd vzhľadom na vyššie uvedené nezistil žiadne zákonné prekážky pre rozhodnutie vo veci v neprítomnosti strán sporu.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie návrhom na vydanie platobného rozkazu, faktúrou č. 20180437, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28. 10. 2022 s prílohou, Osvedčením o registrácii a pridelení daňového identifikačného čísla pre SKP,k.s., Predžalobnou výzvou na úhradu neuhradenej časti odmeny správcu v konaní o oddžení zo dňa 23. 04. 2020 s doručenkou, podaním k spisovej značke 12Up/1954/2022, uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5OdK/675/2018 zo dňa 05. 11. 2018 zverejneným v Obchodnom vestníku 216/2018, vyjadrením žalobcu zo dňa 09. 05. 2024, ako aj ostatnými listinami, ktoré sú súčasťou súdneho spisu. Súd na základe nesporných skutkových tvrdení, o ktorých pravdivosti nenadobudol ani na základe vykonaného dokazovania pochybnosti (§ 186 ods. 2 CSP), ďalej na základe vykonaného dokazovania a na základe skutočností známych súdu z jeho činnosti (§ 186 ods. 1 CSP) ustálil nasledovný skutkový stav:

10. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5OdK/675/2018 zo dňa 05. 11. 2018 bol vyhlásený konkurz na majetok žalovaného ako dlžníka, bol ustanovený správca SKP, k.s. a žalovaný ako dlžník bol oddženený.

11. Žalobca v konaní preukázal, že jeho právny predchodca SKP,k.s. je v zmysle Osvedčenia o registrácii a pridelení daňového identifikačného čísla platcom dane z pridanej hodnoty.

12. Podľa § 166j ods. 5 zákona č. 7/2005 o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len "ZKR"), v konkurze má správca nárok na paušálnu odmenu, odmenu z výťažku a náhradu nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania. Tieto nároky sa uhrádzajú z preddavku na úhradu paušálnej odmeny správcu a z výťažku zo speňaženia majetku tvoriaceho konkurznú podstatu.

13. Podľa § 7a vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 665/2005 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona č. 7/2005 o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len "vyhláška"), preddavok na úhradu paušálnej odmeny a náhrada nevyhnutných nákladov spojených s výkonom správcovskej činnosti správcu v konaniach o oddžení je 500 eur.

14. Podľa § 10 vyhlášky, ak je správca alebo predbežný správca platiteľom dane z pridanej hodnoty, jeho odmena podľa tejto vyhlášky sa zvyšuje o daň z pridanej hodnoty.

15. Podľa § 12a ods. 1 vyhlášky, za výkon funkcie v konaniach podľa štvrtej časti zákona patrí správcovi paušálna odmena a náhrada nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania v súhrnnej výške 500 eur.

16. Žalobca sa v danej veci domáhal zaplatenia sumy 100 Eur ako zvyšnej časti zákonnej odmeny správcu v konkurze vo výške 100 Eur predstavujúcej daň z pridanej hodnoty. Vyššie citované ustanovenie § 166j ods. 5 ZKR jednoznačne hovorí, že v konkurze má správca nárok na paušálnu odmenu, odmenu z výťažku a náhradu nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, pričom citované zákonné ustanovenie taktiež jednoznačne stanovuje, že vymenované nároky správcu sa uhrádzajú z preddavku na úhradu paušálnej odmeny správcu a z výťažku zo speňaženia majetku tvoriaceho konkurznú podstatu. Vyhláška v ustanovení § 7a upravuje výšku preddavku na úhradu paušálnej odmeny a náhrady nevyhnutných nákladov spojených s výkonom správcovskej činnosti správcu v konaniach o oddlžení v sume 500 Eur. Podľa § 12a ods. 1 vyhlášky patrí správcovi za výkon funkcie paušálna odmena a náhrada nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania v súhrnnej výške 500 Eur s tým, že ak je správca platiteľom dane z pridanej hodnoty, jeho odmena sa podľa § 10 vyhlášky zvyšuje o daň z pridanej hodnoty tak, ako to uvádza žalobca. Uvedené ustanovenia vyhlášky však nič nemenia na skutočnosti, že paušálnu odmenu vrátane dane z pridanej hodnoty je možné uhradiť len z preddavku na úhradu paušálnej odmeny správcu vo výške 500 Eur a z výťažku zo speňaženia majetku tvoriaceho konkurznú podstatu tak, ako to výslovne ustanovuje § 166j ods. 5 veta druhá ZKR. Pokiaľ však v konkurze k speňaženiu majetku tvoriaceho konkurznú podstatu nedôjde, absentuje výťažok, z ktorého by bola uhrádzaná zvyšná časť odmeny správcu predstavujúca daň z pridanej hodnoty nad rámec preddavku vo výške 500 Eur, a teda ostane tento nárok správcu neuhradený. Keďže však neexistuje zákonné ustanovenie, v zmysle ktorého by bolo možné zaviazat' žalovaného ako dlžníka na úhradu predmetného nároku, súd je toho názoru, že ho nemožno voči nemu v konaní priamo uplatňovať.

17. Pokiaľ žalobca poukázal na dôvodovú správu k novele zákona č. 7/2005 Z. z. prijatej zákonom č. 377/2016 Z. z., súd zdôrazňuje, že dôvodovou správou nie je možné ukladať povinnosti (viď čl. 13 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky), táto slúži len na ozrejmienie účelu zákona a jednotlivých jeho ustanovení. Ustanovenie, na ktoré sa predmetná časť dôvodovej správy vzťahuje, takúto povinnosť dlžníkovi priamo neukladá, v odseku 5 cit. ustanovenie jasne hovorí, že tam vymenované nároky správcu sa uhrádzajú z preddavku na úhradu paušálnej odmeny správcu a z výťažku zo speňaženia majetku tvoriaceho konkurznú podstatu. Dôvodová správa nemôže ukladať povinnosti nad rámec zákona, na interpretáciu ktorého má slúžiť. Súd sa preto nestotožnil s argumentáciou žalobcu, že skutočnosť, že subjektom, ktorý má uhrádzať odmenu správcu, je dlžník, má vyplývať z dôvodovej správy k novele zákona č. 7/2005 Z. z. prijatej zákonom č. 377/2016 Z. z. Žalobcom citované znenie dôvodovej správy nie je možné interpretovať inak, ako že dlžník hradí odmenu a náhradu nákladov prostredníctvom pôžičky poskytnutej Centrom právnej pomoci v súlade s § 24h a § 24i zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi. Aj keď v konkurze nie sú finančné prostriedky z výťažku zo speňaženia majetku tvoriaceho konkurznú podstatu, správca musí daň z pridanej hodnoty v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov odviesť. Súd v tomto kontexte zdôrazňuje, že princíp uhrádzania odmeny správcu z preddavkov a z výťažku zo speňaženia majetku je v ZKR zakotvený od počiatku jeho účinnosti, a to aj v konkurzných konaniach podľa druhej časti. V praxi sa stáva, že v konkurze nie je dostatok prostriedkov na úhradu odmeny správcu, avšak skutočnosť, že v danom prípade sa zákonodarca už od počiatku nevysporiadal so spôsobom uspokojenia paušálnej odmeny podľa § 12a ods. 1 vyhlášky zvýšenej o DPH podľa § 10 vyhlášky a uspokojili sa s právnou úpravou, ktorá bez ďalšieho správcov ako platiteľov DPH diskriminuje vo výške odmeny oproti správcom, ktorí nie sú platiteľmi DPH, nemôže byť na ťarchu a zodpovednosť žalovaného ako dlžníka. Uplatnený nárok žalobcu voči žalovanému tak nemá oporu v zákone.

18. Žalobca si voči žalovanému uplatňuje spolu so sumou 100 Eur predstavujúcou DPH z odmeny správcu aj "zákonný úrok z omeškania". Keďže súd nepovažoval žalobu za dôvodnú vo vzťahu k žalovanej sume 100 Eur, taktiež považoval žalobu za nedôvodnú v časti úroku z omeškania.

19. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 09. 05. 2024 odkázal na množstvo rozhodnutí prvostupňových súdov. V tejto súvislosti súd konštatuje, že tieto nie sú právne záväzné, pretože nejde o rozhodnutia najvyšších súdnych autorít. Súdna prax okresných súdov, ani ak by bola ustálená, ako to tvrdí žalobca, nespadá do ochrany legitímneho očakávania sporovej strany tak, ako je výslovne normatívne

vymedzená v čl. 2 ods. 2 CSP v spojení s § 196 ZKR. V konaniach s rovnakým žalobcom existujú v skutkovo obdobných veciach aj rozhodnutia s odlišným právnym záverom (napr. rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 26Cbi/14/2023-203 zo dňa 13. 12. 2023).

20. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná. Preto súd žalobu zamietol tak, ako je uvedené I. výroku tohto rozhodnutia.

21. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP"), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

23. Keďže žalovaný mal v konaní plný úspech, vznikol mu v zmysle § 255 ods. 1 CSP proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Keďže z obsahu spisu vyplýva, že mu v konaní žiadne trovy nevznikli, súd žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok II. tohto rozhodnutia).

Poučenie:

Proti tomuto súdному rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozhodnutia na Okresnom súde Banská Bystrica vo vyhotovení dvojmo (2).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej